

NS-Nieuwsbulletin

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1112

06.07.2024 (135)

Michael Kühnen

De tweede revolutie Deel II: De Volksstaat

Deel 9

De nationaalsocialistische volksstaat wil een elitevorming organiseren en daarmee vooral het tweede niveau - regering, bestuur en economisch beheer - bevrijden van de ketenen van de ingelegde privilege-economie, de partijboekfyzocratie en de ideologische koppigheid. Deze elite in staat, economie en partij zal zichzelf in Pruisische zin weer leren zien als dienaar van het geheel. Allereerst onderscheiden we twee elites in de nationaalsocialistische volksstaat:

- De professionele elite en
- de militante elite

Met de professionele elite bedoelen we die groep experts, wetenschappers, onderzoekers en technocraten zonder wie geen modern staatssysteem denkbaar is. Maar al te vaak wordt deze professionele elite in haar werk gehinderd door externe beperkingen en ideologieën. Er zijn geen problemen die niet bevredigend kunnen worden opgelost - zelfs als het in het begin slechts een provisorische oplossing is, wanneer onze kennis nog niet toereikend is en het onderzoek nog niet zo ver gevorderd is. Maar de incompetente leiderschapskliek, die niet verder kan kijken dan de horizon van vandaag en die geen geloof heeft in de toekomst in werkelijkheid, verhindert de professionele elite om haar taken te vervullen.

Een goed voorbeeld van deze kunstmatige obstakels die het gevolg zijn van de

ideologische starheid van de leidende klikjes is het falen van de economische planning in het Oosten en het terugschrikken voor vooruitgang in de genetica, erfelijkheidsleer en biologie in het algemeen in het Westen:

De dromen van het nationaalsocialisme over het verbeteren van onze genetische make-up zijn al veel dichterbij gekomen en er bestaat niet langer wetenschappelijke twijfel over de noodzaak van eugenetische maatregelen - erfelijke gezondheid en rashygiëne. Ook hier heeft de tijd veel van de ideeën van het nationaalsocialisme gerechtvaardigd die eerder werden uitgescholden voor "pseudowetenschappelijk".

Dit is echter maar één van de vele voorbeelden. Professionals op elk kennisgebied kunnen je het een en ander vertellen over de obstakels die politieke incompetentie en bureaucratische domheid op hun weg leggen.

Het is onbegrijpelijk waarom vreemde belangen, ideologieën en overwegingen de doorslag moeten geven op het uiterst ingewikkelde gebied van staats-, bestuurlijk en economisch management. Alleen een orde die een kader biedt voor de professionele elite, maar hen vrij laat om hun plicht te doen voor het volk en de staat, zal succesvol zijn. De Nationaal Socialistische Volksstaat is vastbesloten om dit te doen. Natuurlijk veronderstelt een dergelijke actie een verantwoordelijke vorming van de elite. Het onderwijs moet dienovereenkomstig worden georganiseerd:

Op alle gebieden van het onderwijs en vanaf de vroegste jeugd moet de bevordering van hoogbegaafden centraal staan. Dit is het tegenovergestelde van de huidige ideeën, die resulteren in een constante vermindering van prestaties. Al op de basisschool moeten jongens worden aangemoedigd die op welk gebied dan ook - of het nu gaat om sport, leiderschap, wetenschap, onderzoek of handvaardigheid - blijf geven van een bijzonder talent of speciale vaardigheid. Deze bevordering van hoogbegaafdheid moet volledig losstaan van sociale afkomst en economische situatie. Zelfs als een talent pas later duidelijk wordt, moet een overgang van het normale schoolsysteem naar de elitescholen altijd mogelijk blijven. Het onderwijs moet zodanig worden uitgevoerd dat lichaam en geest, wil, karakter en intellect gelijkwaardig worden getraind en bevorderd.

De elitescholen van de nationaalsocialistische Volksstaat zijn geen ideologische kaderscholen, maar dienen om de professionele elite van morgen op te leiden. Daarom zijn ideologische kwesties hier niet het hoofdonderwerp, maar slechts het brede kader - net zoals het principe altijd in acht moet worden genomen dat het nationaalsocialisme in wezen niet moet worden onderwezen, maar moet worden geïllustreerd!

De Nationale Politieke Onderwijsinstellingen van het Derde Rijk - de NPEA's, beter bekend onder het acroniem Napola - zijn een model voor ons om op voort te bouwen in dit opzicht. Na de elitescholen volgt het hoger onderwijs. Ook hier wordt de Duitse universiteit heel anders gestructureerd:

De nadruk zal moeten worden gelegd op polytechnische scholen en hogescholen, waarvan de curricula en onderwijsmethoden principes zullen volgen die vergelijkbaar zijn met die van de NPEA's en moeten worden ontworpen volgens professionele vereisten. Het onderwijs zal gestroomlijnd en gedisciplineerd zijn en studenten specifiek voorbereiden op de leiderschapsposities die ze later zullen bekleden.

De eigenlijke wetenschappelijke universiteit zal daarentegen sterk in aantal afnemen, maar zal op een veel hoger niveau kunnen werken en alleen openstaan voor diegenen die echt blijf geven van aanleg en bekwaamheid voor onderzoek en wetenschap.

Universitair en technisch onderwijs is ook niet zonder doel, maar dient het hele volk, net als alle andere völkische afdelingen. De nationaalsocialistische Volksstaat elimineert de huidige onderwijschaos en daarmee de feitelijke reden voor de deels terechte onrust op dit gebied. Er wordt een professionele elite gevormd van volwassen en stabiele mensen - geen mentale kreupelen meer - die hun volk dienen en in staat zijn leidinggevende taken op zich te nemen in regering, bestuur en economie.

Er bestaat een natuurlijke spanning tussen theorie en praktijk, tussen ideologische doelen en de noodzakelijkheden van de dagelijkse politiek. De nationaalsocialistische beweging ziet zichzelf uitgedaagd in deze spanning en moet zichzelf hier bewijzen:

Een regering die uitsluitend door ideologie wordt bepaald, zou een ideologisch beleid voeren dat op illusies is gebaseerd en zou ons vaderland in de ondergang kunnen storten. - Aan de andere kant zou een beleid dat zich niet inzet voor hogere doelen en slechts zijn dagelijkse werk doet, weinig vooruitgang brengen ten opzichte van de huidige omstandigheden en de Duitsers dus overleveren aan een geleidelijke nationale dood. Het is de taak van de partij om deze spanning te dragen en er creatief vorm aan te geven:

Zij vertegenwoordigt de militante elite van ons volk en vormt zo het tegenwicht tegen een puur technocratische machtsuitoefening door de professionele elite, die de hogere doelen maar ook de problemen van het gewone volk gemakkelijk kan vergeten.

De nationaalsocialistische beweging wil niet het bestuurlijke, administratieve en

economische leiderschap vervangen, maar ervoor zorgen dat het zich beweegt binnen het kader van ons idee.

We hebben al vastgesteld dat de nationaalsocialistische Duitse arbeiderspartij op alle niveaus van het volkische leven een strijd- en opvoedingsopdracht moet vervullen. Om de specialisten en technocraten geestelijk en organisatorisch bij te blijven, moet ze daarom ook op haar beurt - net als de staat - een elite opleiden. Deze partijelite moet weten hoe ze de waarden van ons geloof politiek kan implementeren zonder te verstarren in ideologisch betweterigheid. Op het tweede niveau dat hier besproken zal worden, is het de missie van de partij om te vechten:

"Voorkom een verzelfstandiging van de professionele elite, d.w.z. een eigen regeringsbeleid dat zich niet langer aan nationaalsocialistische principes houdt, en blijf angstvallig in creatieve strijd met de competente experts om steeds nieuwe, uitvoerbare plannen voor een volkisch en rassenbeleid voor de toekomst uit te voeren!"

Maar net zoals we onze politieke tegenstanders niet doodslaan, maar proberen te overtuigen en op te voeden, gebruiken we de macht van de partij niet voor ideologisch bestuur, maar zien we het als onze taak om de competente experts te overtuigen van de juistheid en haalbaarheid van onze ideeën. Alleen als de professionele elite zelf overtuigd is, zal zij al haar vaardigheden, kennis en verbeeldingskracht gebruiken om succes te boeken ten gunste van ons volk. Dit overtuigingswerk is de taak van de relevante partijafdeling en maakt deel uit van onze educatieve missie.

Dit is waarschijnlijk de meest veeleisende en moeilijke eis aan onze partij, veel moeilijker dan de communistische methode om eenvoudigweg haar wil op te leggen als staatspartij, maar ook veel belonender en veelbelovender.

Om dit te bereiken is het echter noodzakelijk om een militante elite op te leiden die intellectueel gelijkwaardig is aan de professionele elite, maar daarnaast, als speerpunt van het revolutionaire nationaalsocialisme, met verve en verbeeldingskracht de doelen nastreeft zonder te aarzelen die altijd zijn gesteld door onze Weltanschauung. Dit stelt de hoogste eisen aan de opleiding van de nieuwe generatie van de NSDAP. Ook hier hebben we een model in de instellingen van het Derde Rijk - ook al was het toen nog niet volledig ontwikkeld: **de Adolf Hitlerscholen.**

Deze Partij elite scholen zullen, ook al hebben ze een andere focus, dezelfde hoge eisen stellen aan de studenten als de elite staatsscholen. Hun onderwijsprogramma zal worden aangevuld met intensieve ideologische vorming en training.

Om het revolutionaire momentum en idealisme in de gelederen van de partij te behouden, moeten we ervoor zorgen dat op alle gebieden de eisen aan partijkameraden hoger zijn, dat ideologische inprenting plaatsvindt naast andere taken, dat toewijding aan de partij zoveel mogelijk vrijwillig blijft en geen kansen biedt op macht, noch op promotie, die niet gepaard gaan met professionele en politieke prestaties of successen. Dit geldt natuurlijk ook voor de leerlingen van de elitescholen van de partij: omdat het principe van vrijwilligheid moet worden gehandhaafd, worden deze scholen - in tegenstelling tot de staats elitescholen - niet actief aan het einde van de basisschooljaren die voor alle leerlingen gelden. Ze staan open voor overtuigde en enthousiaste nationaalsocialistische jongens die al met succes staats elitescholen bezoeken en minstens zestien jaar oud zijn.

Het was de tragedie van onze beweging dat ze slechts zes jaar van vreedzame wederopbouw kon vormgeven, waarvan de eerste jaren nog getekend waren door de ontberingen en de ongelukkige erfenis van het democratische systeem. Zo kon de reorganisatie van het onderwijs in het Derde Rijk nog geen langetermijneffecten laten zien en een groot deel van de door het nationaalsocialisme beïnvloede jeugd heeft zich in de laatste oorlogsjaren nog heldhaftig opgeofferd, zoals de inzet van de HJ en de oudere cohorten NAPOLA-leerlingen voorbeeldig laten zien. Geef ons een generatie en we zullen een nieuwe wereld opbouwen!

Natuurlijk zullen in de loop der generaties de verschillen tussen de professionele elite van de staatsleiding en de militante elite van de partijleiding geleidelijk aan kleiner worden. Maar het is niet in ons belang dat ze helemaal verdwijnen:

Eenheid van partij en staat betekent niet fusie, maar complementariteit.

Er is niet alleen een spanning tussen theorie en praktijk, maar ook tussen het grote belang dat wij hechten aan de vorming van elites en het nationaalsocialistische idee van nationale gemeenschap. Ook hier is de revolutionaire rechtlijnigheid van de nationaalsocialistische beweging nodig. Als de NSDAP zich na haar overwinning omvormt tot een bureaucratische staatspartij, zal ze op het volk alleen maar overkomen als onderdeel van een veeleisend, overheersend staatsapparaat en zal ze daardoor vroeg of laat het vertrouwen van het volk verliezen. Dan heeft het geen zin om een völkische elite op te leiden zonder rekening te houden met klasse- en standgrenzen, want ook die wordt dan alleen nog maar erkend en gewaardeerd als staatsleiderschap en niet meer in volle omvang als echt völkisch leiderschap. Ook na de overwinning moet de partij stevig verankerd blijven in het volk, haar onbeperkte vertrouwen behouden en zich een dienend onderdeel voelen van de Volksgemeinschaft en daarnaar handelen.

Vrijheid in plaats van democratie

De term "vrijheid" is, net als "vrede", een van de meest misbruikte modewoorden van onze tijd. Ook hier blijken de democraten die het voortdurend over de BRD hebben als de "vrijste staat in de Duitse geschiedenis" gemene hypocrieten te zijn.

Democraten hebben nooit een volk bevrijd, maar op zijn best deelgebieden "gedemocratiseerd". Daarbij kennen ze in wezen slechts twee maten van "democratisering" - die van de economie en die van de politiek. Geen van beide leidt tot de bevrijding van het volk:

In het liberale kapitalisme is de vrijheid van de economie altijd de vrijheid van bedrijven en de internationale financiële wereld om de arbeider uit te buiten en te exploiteren en de "vrijheid" van de arbeider om zich te organiseren om de nationale economie lam te leggen en te vernietigen met het historisch lang achterhaalde middel van de staking, waardoor hij zijn eigen levensonderhoud in gevaar brengt. Hoe kan men spreken van vrijheid als het recht op werk niet wordt gerealiseerd en de arbeider nauwelijks invloed heeft op wat er gebeurt in de fabriek, waar een groot deel van zijn leven zich afspeelt? En hoe zit het met politieke vrijheid?

Voor de overgrote meerderheid van de mensen blijft het beperkt tot het trekken van een kruisje om de vier jaar - in het trotse besef dat nu, zoals de Basiswet het zegt, "alle staatsmacht van hen is uitgegaan". Voor de rest kijken ze alleen maar met verbazing toe hoe hun "vertegenwoordigers" beleid maken - zorgvuldig gecontroleerd door de staatsveiligheidsautoriteiten, die ervoor zorgen dat geen enkele medeburger "anti-constitutionele" ideeën krijgt! In feite is het gebied van regering, bestuur en economisch beheer al lang voorbij elke effectieve en verantwoordelijke medezeggenschap van het volk. Alle democratische protesten helpen hier niet:

Het is al lang mogelijk om niet door het volk, maar alleen voor het volk te regeren. Natuurlijk weten de democraten dit ook, maar in tegenstelling tot ons zeggen ze het niet duidelijk, omdat de verouderde mechanismen van zogenaamde "vrije verkiezingen" uitstekend geschikt zijn om het volk te misleiden over de werkelijke machtsverhoudingen en om hen aan de macht te houden.

We moeten het volk eerlijk vertellen dat er geen sprake kan zijn van een democratie-volkstheerschappij, maar dat het alleen een kwestie is van welke heersende klasse de macht heeft - een aan zionisten gelieerde, internationalistische en bonte klik, of een verenigde, zorgvuldig opgeleide en verantwoordelijke völkische elite.

Democratie heeft niets te maken met vrijheid. Vrijheid moet zichtbaar worden in de privésfeer van het leven van de individuele burger:

In de vrijheid om een opleiding te volgen die echt voldoet aan de eisen van de toekomst. In de vrijheid om niet langer te hoeven vrezen voor je baan en, natuurlijk, in de vrijheid om effectieve medeverantwoordelijkheid op zich te kunnen nemen in je thuisgemeenschap en bedrijf.

Vrijheid in plaats van democratie:

Dit betekent vertrouwen kunnen hebben in de fundamenteën van het heersende systeem en in de professionele autoriteit van het regeringswerk, en verantwoordelijkheid kunnen delen op het derde niveau - de persoonlijke levenssfeer. Daar, waar de individuele burger daadwerkelijk een recht, een plicht en de mogelijkheid heeft om verantwoordelijkheid te delen, zijn wij nationaalsocialisten meer "democratisch" dan de democraten. Alleen hier toont zich de vrijheid, hier zien we de opgaven van een Duitse vrijheidsbeweging, hier kan een vrije, socialistische gemeenschap gestalte krijgen.

Alleen de mens die zijn natuurlijke levenssfeer mee vorm kan geven is vrij - niet degene die geleerd heeft een kruisje op de juiste plaats te zetten; dat kan een chimpansee ook. In wezen zien we drie volkische organismen waardoor het leven van de Volksgenossen gevormd wordt en waarin zijn leven zich afspeelt:

- Familie •
- Gemeenschap
- Werking.

De FAMILIE, als kleinste, natuurlijke cel van de nationale gemeenschap, krijgt speciale bescherming van de nationaalsocialistische volksstaat. Het gezin is geen privé-aangelegenheid, maar de staat en de partij dragen samen de verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat het gezin zijn taken en plichten tegenover de gemeenschap kan vervullen:

Het gezin moet geestelijk, mentaal en fysiek gezond zijn, het moet voldoende kinderen voortbrengen en hen in hun eerste jaren zo opvoeden dat ze later gezonde en verantwoordelijke burgers en nationale kameraden worden.

De staat kan en mag hier niet meer doen dan goede randvoorwaarden scheppen door wettelijke steunmaatregelen. De partij moet echter de gezinnen overtuigen van hun grote plichten tegenover de gemeenschap en strijden tegen

de tekenen van desintegratie die in de huidige tenten van völkisch verval waarneembaar zijn. Deze dreigende tekenen van verval zullen niet van de ene op de andere dag verdwijnen met een machtsovername door de nationaalsocialistische beweging, maar ze vereisen een militante inspanning van de kant van de NSDAP.

Hier zien we dus opnieuw de missie van de partij: strijd en onderwijs:

Op dit gebied ligt de verantwoordelijkheid voor het overtuigen en integreren van de familie in de Volksgemeinschaft vooral bij de NS Frauenschaft.

Het is de taak van de nationaalsocialistische vrouwen, als de stoottroepen van het hele Duitse vrouwenwerk, om het gezin van binnenuit op nationaalsocialistische wijze vorm te geven en de kinderen op te voeden in de zin van de nationale gemeenschapsgedachte. Daarom besloot de Fuehrer in zijn instructie van 14 maart 1933 dat de opvoeding en verzorging van kinderen tot 10 jaar aan NS-vrouwen moest worden overgelaten. In het jaarboek van 1938 van de Reichsvrouwenleiding - Hoofdafdeling Pers/Propaganda - staat in deze context:

"Meer dan 350.000 zes- tot tienjarige jongens en meisjes behoren tot de Duitse kindergroepen Ze knutselen en werken in de winter om Duitse kinderen in het buitenland gelukkig te maken. Ze maken kleine nuttige dingen om hun moeders te verrassen op Moederdag Ze overleggen wat uit hun eigen speelgoedkast het Winterhilfswerk kan gebruiken als kerstcadeau voor grenskinderen.

Voordat het kind "nationale gemeenschap" kan begrijpen, leert het op deze manier de inhoud ervan af te meten aan zijn eigen kleine daad. Voordat het weet heeft van de lotsverbondenheid van alle Duitsers, leert het hier om zich vrijwillig te integreren in een kleine kameraadschap. Gewend als hij is om jong te zijn, wordt hij oud - het zal hem later, als opgroeiende jongere, niet moeilijk vallen om zich bewust Duitser te voelen, die een kameraad is voor elke jonge Duitser - ongeacht zijn afkomst. Als "Pimpf" en "Jungmädel", als Hitlerjugend en BDM-meisje zal de jongere veel beter begrijpen wat de kindergroep in hem wakker wil maken.

Het zijn niet de politieke ideeën of theorieën die de kinderen moeten worden bijgebracht - het is veel belangrijker dat de karakterwaarden, de emotionele impulsen in hen worden aangesproken, waarop alleen het nationaalsocialisme kan bouwen. Natuurlijk is de jongen die op tienjarige leeftijd lid wordt van het Jungvolk geen voltooid persoon; het Jungmädel is zeker nog in staat om te veranderen. Maar het tienjarige kind heeft al een essentieel deel van zijn

ontwikkeling voltooid. Net zoals lichamelijke verwaarlozing in de eerste tien jaar later bijna nooit volledig kan worden goedge maakt, is het ook moeilijk om op deze leeftijd te beginnen met het goedmaken van fouten in de opvoeding. Naast school en thuis wil de kindergroep het kind helpen zijn weg te vinden in de gemeenschap waarvoor het geboren is en waaraan het op een dag zijn kracht zal moeten geven.

Maar iedereen die bang is dat de kinderen worden veranderd in koppensnellers of vroegrijpe betweters, zou eens moeten kijken naar de middagen thuis in een van onze kindergroepen. Als het mooi weer is, zijn ze buiten - als het even kan. Ze spelen, doen aan gymnastiek, rennen en springen. Angstige mama's jongens verliezen zelfs hun preutsheid, voorheen huilerige meisjes kennen ze al snel niet meer. Want ze willen dapper en moedig worden. Tijdens de uitstapjes zingen ze en maken ze muziek. Als ze rusten, zitten ze in het gras en vertelt de groepsleider een sprookje of een legende uit de geschiedenis van hun thuisland. - De groepsleider bedenkt elke middag iets nieuws voor thuis. Door steeds aan te sluiten bij dingen uit het dagelijks leven van de kinderen, breidt ze de conceptuele wereld van het kind uit door verhalen te vertellen die aangepast zijn aan het begrip van het kind en werkt zo mee aan de vorming van een nationaalsocialistisch wereldbeeld bij het kind

De leiders van de kindergroepen hebben een hechte kameraadschap onder elkaar - ze worden steeds opnieuw opgeleid en worden gestimuleerd en geleid; want ze weten van hun grote verantwoordelijkheid om de kinderen op te voeden tot nationaalsocialistische houdingen en vooral om het nationaalsocialisme aan hen te laten zien in hun eigen uiterlijk, hun persoonlijke houding. De Führer zelf, met zijn woord:

"De jeugd kan niet vroeg genoeg worden opgevoed om zich in de eerste plaats Duits te voelen," zo was de hele opvoeding van kinderen in het nationaalsocialistische Rijk georiënteerd."

Ik hoef niet dieper in te gaan op de basisprincipes van het nationaalsocialistische gezinsbeleid en verwijs in plaats daarvan naar de uitstekende documentatie van de voormalige Reichsfrauenführerin Gertrud Scholtz-Klink getiteld "Die Frau im Dritten Reich", Grabert Verlag, Tübingen 1978.

In elk geval is het de taak van de partij - hier belichaamd door de NS-Frauenschaft - om het Duitse gezin en vooral de kinderen die erin opgroeien zo op te voeden dat ze vrijheid altijd begrijpen als een verplichting tegenover de gemeenschap die hen deze vrijheid schenkt.

Deze taak, waarmee onze nationaalsocialistische vrouwen en meisjes al in de

tijd van strijd worden geconfronteerd, is vandaag de dag veel moeilijker te vervullen dan in het verleden. Het is een grote uitdaging voor de wil om te vechten, de overtuigingskracht en de vastberadenheid om te winnen van onze nationaalsocialistische vrouwenbeweging.

Maar alleen als, te beginnen met de kleinste cel van onze nationale gemeenschap, de Duitse man door de Partij wordt opgevoed om vrijheid altijd te zien als een band met de gemeenschap, kunnen we de volgende stap zetten naar sociale bevrijding, naar medeverantwoordelijkheid in de gemeenschap en op de werkplek.

Het werk- en privéleven van de volkskameraad wordt in essentie bepaald door de omstandigheden in de GEMEENSCHAP - hier gezien als de algemene term voor dorp, stad en district - en het BEDRIJF.

Alleen hier bewijst de vrijheid van het individu zich in de realiteit. De nationaalsocialistische volksstaat is vastbesloten om vrije ruimte te creëren voor brede en effectieve medeverantwoordelijkheid. Ik spreek bewust niet van "medezeggenschap":

"Medezeggenschap", dat is ook wat elke egoïst en saboteur doet, die zijn eigen voorrechten en privileges wil veiligstellen of verwerven zonder rekening te houden met anderen. Iedereen die alles kapot wil maken uit fundamenteel verzet tegen het volk en de staat, iedereen die de mechanismen van verkiezingen en discussie misbruikt om een partijpolitieke soep te koken. - Wij daarentegen vechten voor een medeverantwoordelijkheid die voortkomt uit een innerlijk verlangen om de omgeving op een humane manier vorm te geven en de gemeenschap vooruit te helpen.

We zien medeverantwoordelijkheid in de gemeenschap en op het werk als een uitbreiding van de mogelijkheden voor participatie, in de vorm van directe en vrije persoonlijke keuze.

Ik heb er al op gewezen dat er raakvlakken zijn tussen dit begrip van corporativisme en het idee van burgerdemocratie - echter strikt beperkt tot het derde niveau van nationaal leven dat in deze context wordt besproken. - Het zou aanmatigend zijn om nu details te suggereren. We staan nog maar aan het begin van de herontdekking van mogelijkheden die in de jaren dertig werden ontwikkeld en toen ook in de maalstroom van nederlagen terechtkwamen. Ik herinner me bijvoorbeeld alleen het werk van de "Cercle Proudhon", die geïnspireerd was door de grondlegger van het Franse fascisme - George Valois, de ideeën van de revolutionaire vleugel van de NSDAP, het sociale programma van de Italiaanse Sociale Republiek - Salo Republiek 1943-1945 - om maar een paar suggesties te geven.

Vandaag wil ik alleen de contouren van de "Derde Weg" laten zien. Ook hier moeten we de vormgeving overlaten aan de revolutionaire ontwikkeling en onze ideeën verder ontwikkelen in de dagelijkse politieke strijd - al in oppositie. We betreden de realiteit van het völkische leven niet met een geprefabriceerde theorie, maar staan voor de taak om deze realiteit vorm te geven in overeenstemming met onze mogelijkheden op het gebied van binnenlands en buitenlands beleid.

Het is cruciaal dat we op dit niveau niet alleen over vrijheid spreken, maar het ook realiseren. Nationaalsocialisten zijn geen hypocrieten: we zeggen van tevoren waar we orde willen en waar we vrijheid willen!

In de Nationaal Socialistische Volksstaat is er geen "staatspartij" in de gemeente of in het bedrijf. Niemand moet denken dat hij burgemeester zal worden omdat hij een lokale groepsleider of een lid van de ondernemingsraad is, omdat hij een activist is van de NSBO - Nationaal Socialistische Werkcel Organisatie. Veeleer moet hij zich in een vrije persoonlijkheidsverkiezing en tussen meerdere kandidaten doen gelden en als militante nationaalsocialist het eerlijke vertrouwen van de gemeenschap winnen.

Ook hier - ik herhaal het nogmaals - is vrijwillig lidmaatschap van de lokale en districtsgroep van de partij, of van de nationaalsocialistische fabriekscel, niet verbonden met een automatische, comfortabele post in leidende posities van de staat. Er moet voor gevochten, geworven en overtuigd worden!

De Nationaalsocialistische Duitse Arbeiderspartij heeft noch in de tijd van strijd noch bij de vormgeving van onze staat behoefte aan de comfortabele, onnadenkende medereiziger die in moeilijke tijden plotseling "nooit met ons en altijd tegen ons" was.

De partij bestaat uit idealisten, vechters en revolutionairen. Daarom is zij de Duitse vrijheidsbeweging en de georganiseerde wil om te leven van de natie. Dat is ons gevolg van de nederlaag:

VRIJHEID IN PLAATS VAN DEMOCRATIE!

De NSDAP/AO is de grootste ter wereld Nationaalsocialistische propagandaleverancier!

Gedrukte en online tijdschriften in vele talen

Honderden boeken in vele talen

Honderden websites in vele talen

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

